

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/222/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713213283
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Dibdiaková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6713213283.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej, členiek senátu JUDr. Evy Kmeťovej a JUDr. Márie Jamriškovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa CD Consulting, s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 264 29 705 Česká republika, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporcovi I. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. U. XXXX/XX, XXX XX A., štátny občan SR, zast. advokátom JUDr. Andrej Cifra, so sídlom Advokátskej kancelárie J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., so sídlom J. Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO:42309166, za ktorého koná advokát Mgr. Henrich Schindler, AK ul. Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica o zaplataenie zmenkovej sumy 833,17 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Zvolen č.k. 6C 159/2013-110 zo dňa 29. septembra 2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Čiastočné späťvzatie návrhu o zaplataenie zmenkových úrokov 0,19% denne zo sumy 833,17 Eur od 30.09.2010 do zaplataenie pripúšťa, rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 6C/159/2013-110 zo dňa 29. septembra 2014 v tejto časti zrušuje a konanie zastavuje.

Rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 6C/159/2013-110 zo dňa 29. septembra 2014 v prvej výrokovej vete mení tak, že návrh zamieta.

Rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 6C/159/2013-110 zo dňa 29. septembra 2014 v druhej výrokovej vete mení tak, že odporcovi náhradu trov prvostupňového konania nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania za právne zastúpenie vo výške 444,48 Eur na účet právneho zástupcu odporcu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím uložil okresný súd odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 833,17 Eur s príslušenstvom, ktorú si ako zahraničná právnická osoba uplatnil titulom zmenkovej sumy, zmenkového úroku vo výške 0,25% denne z tejto čiastky od 30.09.2010 do zaplataenia, 6% úroku z omeškania ročne zo zmenkovej sumy od 29.10.2010 do zaplataenia a zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zmenkovej sumy vo výške 2,78 Eur. Zároveň zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 49,50 Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 433,13 Eur.

Okresný súd pri opätovnom prejednávaní veci vychádzal z právneho názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho, ktorý prv vydané rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí návrhu navrhovateľa rozhodnutím č.k. 43Cob/226/2014 zo dňa 29.05.2014 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že navrhovateľ ako indosatár nadobudol všetky práva zo zmenky, ktorú vystavil odporca. Indosovaná zmenka je vlastnou zmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“, pričom do jej textu bol zahrnutý záväzok odporcu zaplatiť na túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu 833,17 Eur spolu s 0,25% denným úrokom od 30.09.2010. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Vystaviteľ nezaplatil na zmenke uvedenú sumu a keďže bola zmenková listina opatrená doložkou „bez protestu“ navrhovateľ nenechal uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. Zmenku predložil na zaplatenie a keďže od odporcu nezískal úhradu, podal na súd návrh na uplatnenie pohľadávky na vzorovom tlačive „A“ podľa čl. 4 ods.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) 861/2007/ES, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporov (ďalej Nariadenie). K návrhu priložil ako dôkaz len originál zmenky, pretože inými listinami nedisponoval.

Okresný súd mal za to, že na prejednanie veci je podľa Nariadenia daná jeho vecná a miestna príslušnosť. Podľa čl. 19 Nariadenia sa európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie, t.j. v prejednávanej veci zákonom č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v platnom znení.

Okresný súd doručoval odporcovi návrh na uplatnenie pohľadávky spolu s vyplneným „C“ tlačivom. Odporca zaslal do 30 dní k návrhu navrhovateľa odpoveď a súhlasil s nariadením pojednávania vo veci.

Okresný súd posúdil nárok navrhovateľa podľa čl. I, § 11, § 17, § 48 ods.1 a § 75 zák.č. 191/1950 Sb. zmenkového a šekového v znení neskorších predpisov, pri aplikácii ktorých dospel k záveru, že odporca ním vystavenú zmenku v konaní nespochybnil. Súd prvého stupňa vychádzal aj z rozhodovacej praxe Krajského súdu Banská Bystrica ako súdu odvolacieho a nárok navrhovateľa na zaplatenie uplatnenej zmenkovej sumy, zmenkového úroku, zákonného úroku aj zmenkovej odmeny posúdil ako dôvodný a v celom rozsahu mu vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. a ich náhradu priznal navrhovateľovi, ktorý bol v konaní úspešný.

S rozhodnutím okresného súdu sa neuspokojil odporca a podal proti nemu odvolanie. V odvolaní namietal, že okresný súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v jeho zrušujúcom rozhodnutí nevyhodnotil prejednanú vec s poukazom na úpravu spotrebiteľského práva, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie veci a následné nedostatočné zistenie skutkového stavu. S prihliadnutím na judikatúru Európskeho súdneho dvora sp.zn. C-419/2011 Česká sporiteľňa a.s. c/a Geraldovi Feichterovi zo dňa 14.03.2013, ako aj rozhodnutie C-76/2010 vo veci Pohotovosť s.r.o. proti K. V. zo dňa 16.11.2010 sú všeobecné súdy v každom štádiu konania povinné aj bez návrhu posúdiť nekalé povahy sankcií, ako aj akýchkoľvek zmluvných dojednaní obsiahnutých v zmluve o úvere, čo platí aj pri uplatnení práva zo zmenky a skúmať tak postavenie odporcu ako spotrebiteľa. Zdôraznil, že odčlenenie zmenkového abstraktného vzťahu od vzťahu spotrebiteľského nie je možné, pretože práve v spotrebiteľských vzťahoch bolo použitie zmenky regulované a obmedzené § 4 ods.6 zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v rôznom znení do 31.12.2007 a od 01.01.2008. V ust. § 53 ods.4 OZ sú tie podmienky, ktoré je možné vyhodnotiť ako neprijateľné uvedené len demonštratívne, preto pokiaľ ide o prípustnosť zmenky v spotrebiteľskom vzťahu, je ich potrebné doplniť o ust. § 4 ods.6 zák.č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia zmluvy o úvere, podľa ktorého v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje plniť dlh zmenkou alebo šekom. Aby mohol veriteľ prijať zmenku od spotrebiteľa, musí ísť nielen o zabezpečovaciu zmenku, ale zmenková suma v čase vyplnenia zmenky môže byť maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru), ktoré podmienky v prejednávanej veci splnené neboli. Odporcovi bol poskytnutý úver vo výške 350,- Eur, pričom do zmenky bola vyplnená suma 833,17 Eur, čo predstavuje 238,05 % z istiny úveru. S poukazom na tieto skutočnosti je preto podľa názoru odporcu zmluvné dojednanie, a to dohoda o vyplnení zmenky neprijateľnou zmluvnou podmienkou dohodnutou výrazne v neprospech odporcu ako spotrebiteľa s poukazom na § 53 ods.4 písm.i/, k/ a o/ Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky je v rozpore aj s § 52 ods.2 OZ, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, účastníkom ktorých je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany,

ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Aj keď v zásade spotrebiteľské právo v čase uzavretia zmluvy nevyklučovalo prijať od dlžníka zmenku, aj to len na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru a bolo prípustné vyplniť zmenkovú sumu veriteľom do zákonom limitovanej výšky istiny a príslušenstva, dohoda uzavretá v čl. 14 Všeobecných zmluvných podmienok (ďalej VZP) umožnila vystaviť odporcovi zmenku, v ktorej nebola vyplnená zmenková suma a ani dátum začiatku jej úročenia. Túto vyplnil veriteľ v rozsahu všetkých jeho peňažných nárokov voči dlžníkovi a podľa jeho úvahy vo výške, ktorá bola aktuálna ku dňu vyplnenia zmenky. Takéto zmluvné dojednanie o vyplnení zmenky za stavu, že ide o spotrebiteľský vzťah je dojednaním, ktoré mení medzi účastníkmi zmluvné dojednanie na vzťah zo zmenky, ktorý nie je zásadne kauzálny a nepožíva žiadnu ochranu spotrebiteľa. Z tohto dôvodu je preto potrebné ho vyhodnotiť ako dojednanie neprijateľné a tým podľa § 54 ods.5 OZ ako neplatné s poukazom na § 52 ods.2 OZ. Okrem toho uzavretím dohody o vyplnení zmenky dostáva veriteľ do rúk oprávnenie rozhodnúť o tom, že ním požadované plnenie nie je v súlade so zmluvou, čo je tiež v rozpore s § 53 ods.4 písm.o/ OZ. Poukázal tiež na predformulovaný obsah dohody o vyplnení zmenky, ktorá sa nachádza v texte VZP, preto sa nejedná sa o individuálne dojednanie, ku ktorému odporca svojim podpisom vo VZP ani nepristúpil.

Odporca bol preto toho názoru, že neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky nie je možné sanovať zmenkou a navodzovať dojem, že poskytnutá ochrana navrhovateľovi je v súlade s právnou úpravou EÚ. Právny predchodca navrhovateľa si pohľadávku najskôr uplatnil v rozhodcovskom konaní, v ktorom bol vydaný rozhodcovský rozsudok sp.zn. SR 00607/11 zo dňa 27.09.2011, v ktorom rozhodcovský súd nároku vyhovel, avšak exekučný súd uznesením sp.zn. 15Er/25/2012-11 zo dňa 17.10.2012 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku zamietol, pretože považoval plnenie odplaty za poskytnutie úveru vo výške 98,86 % z poskytnutého úveru a plnenie zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne, t.j. 91,25 % ročne zo zmenkovej sumy za rozporné s dobrými mravmi. Rozhodnutie exekučného súdu bolo potvrdené Krajským súdom v Banskej Bystrici sp.zn. 16CoE/54/2013 zo dňa 29.05.2013, pričom následne okresný súd exekúciu voči odporcovi zastavil.

Odporca tiež poukázal na tú skutočnosť, že úver mal byť odporcovi poskytnutý za účelom zamestnania, ktorý údaj bol zo strany právneho predchodcu navrhovateľa v zmluvách vopred pripravený a uvádzaný úmyselne. Právny predchodca navrhovateľa pri uzatváraní úverových zmlúv postupoval v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a značne obmedzil schopnosť spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil. Podľa názoru odporcu sa jedná výlučne o spotrebiteľský vzťah a zmluvy uzatvárané medzi právnym predchodcom navrhovateľa a jeho klientmi sú bez akýchkoľvek pochybností zmluvami o spotrebiteľskom úvere. Navyše navrhovateľ nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by preukazoval, že uvedený účel sa zhoduje s reálnym účelom, pričom dôkazné bremeno je na ťarchu toho, kto takúto výnimku tvrdí. Údaj v zmluve o poskytnutí úveru na výkon povolania je neurčitý a neposkytuje odpoveď na otázku, aké je povolanie spotrebiteľa a aký konkrétny súvis malo s týmto povolaním či predmetom činnosti spotrebiteľa uzavretie príslušnej zmluvy.

Pre prípad, že by sa odvolací súd s tvrdeniami odporcu nestotožnil, navrhol nepriznať navrhovateľovi náhradu trov prvostupňového, ani odvolacieho konania z dôvodu hodného osobitného zreteľa. Navrhovateľ masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb za účelom obohatenia sa na úkor žalovaných spravidla nemajetných spotrebiteľov, čo možno hodnotiť ako dôvod podľa § 150 O.s.p. na nepriznanie náhrady trov navrhovateľovi. Pre prípad, že by odvolací súd rozhodnutie okresného súdu potvrdil, navrhol, aby mu povolil súd splácať pohľadávku v mesačných splátkach po 50,- Eur. Navrhol rozhodnutie okresného súdu zmeniť, návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu právo na náhradu trov odvolacieho konania. Pre prípad, že by odvolací súd jeho argumentáciu neakceptoval navrhol, aby odvolací súd predložil návrhy na prejudiciálne konanie.

K odvolaniu odporcu podal písomné vyjadrenie navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Vo vyjadrení uviedol, že zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo navrhovateľa. Vo vzťahu k navrhovateľovi ako indosatárovi je preto jediným legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť. Navrhovateľ uviedol, že súdu predložil ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorá spĺňa všetky náležitosti uvedené v zákone zmenkovom a šekovom. Dokázal ňou jasne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej

sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany odporcu neboli vznesené žiadne námietky. Navrhovateľ je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy a nie je možné ju spájať alebo podmieňovať inými okolnosťami než sú na zmenke uvedené. Upozornil na ust. čl. I. § 17 Zákona zmenkového a šekového, podľa ktorého, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Z uvedeného podľa navrhovateľa jednoznačne vyplýva, že odporca vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahu s pôvodným majiteľom zmenky. Za určitých okolností je síce prípustné uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči navrhovateľovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany odporcu a predovšetkým odporca v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Navrhovateľ vo vyjadrení odkázal na rozsudok najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 25Cdo/1839/2000 zo dňa 22.08.2002 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci navrhovateľa.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 27.11.2014, po vydaní rozhodnutia, ktoré je napadnuté odvolaním, oznámilo vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu - Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z. Banská Bystrica.

Okresný súd doručil vedľajšiemu účastníkovi návrh, rozsudok, zápisnicu z pojednávania a odvolanie odporcu. Vedľajší účastník sa k odvolaniu odporcu a ani k výzve odvolacieho súdu nevyjadril.

Krajský súd doručil oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania navrhovateľovi, ktorý podal námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva a navrhol, aby odvolací súd vstup vedľajšieho účastníka do konania neprípustil. Uznesením č.k. 43Cob/222/2015-150 zo dňa 09.05.2016 odvolací súd vstup Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z. Banská Bystrica do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu s poukazom na § 93 ods.2 a 3 v znení účinnom do 31.12.2014 pripustil.

Najvyšší súd SR prijal na spoločnom zasadnutí občianskoprávneho a obchodno-právneho kolégia dňa 20. 10. 2015 zjednocovacie stanovisko k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. 07. 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v konaniach o nárokoch zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, ktoré bolo zverejnené pod č. 93 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 8/2015 v nasledujúcom znení:

I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že:

1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;
2. pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

Zákonom č. 438/2015 Z.z. došlo k zmene a doplneniu zák. č. 99/1963Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej O.s.p.) čl. I., najmä ust. § 79 odsek 3 a 4, § 114 ods. 2, § 372y, ale aj k zmene čl. I., § 17 zák. č. 191/1950 Sb. zákona zmenkového a šekového, ktorá zásadným spôsobom zasiahla do inštitútu zmenky ako abstraktného cenného papiera bez ohľadu na to, kedy došlo vystaveniu samotnej zmenky.

Podľa prechodného ustanovenia § 372y ods.1 O.s.p. v znení účinnom od 23.12.2015, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, na konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona sa použijú predpisy účinné odo dňa účinnosti tohto zákona.

Podľa § 79 ods. 3 O.s.p., ak ide o žalobu, ktorou sa uplatňuje nárok zo zmenky alebo šeku proti žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, žalobca je povinný opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu so žalovaným, a ak ide o žalobcu, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov, skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu jeho právnych predchodcov so žalovaným. K žalobe sa pripojí zmenka alebo šek a ďalšie listiny potrebné na uplatnenie práva z nich. Ak zmenka alebo šek boli vystavené na zabezpečenie záväzkov z písomnej zmluvy, pripojí sa k žalobe aj táto zmluva.

Podľa § 79 ods. 4 O.s.p., ak nie je dokázaný opak, platí, že nárok zo zmenky alebo šeku proti žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 114 ods. 2 druhá veta O.s.p., ak ide o vec týkajúcu sa uplatňovania nároku zo zmenky alebo šeku, ktorá vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, súd žalovaného poučí aj o možnosti uplatňovania námietok podľa osobitného predpisu.

Podľa čl. I v § 17 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. <aspi://module='ASPI'&link='191/1950 Sb.'&ucin-k-dni='11. 1.2016'> zmenkový a šekový v znení platnom od 23.12.2015, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Ak je žalovaný zo zmenky ten, koho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, možno majiteľovi robiť námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom vždy.

Podľa čl. I v § 17 ods. 2 cit. zákona v konaní, v ktorom sa uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky sa z úradnej povinnosti prihliadne na skutočnosti) napríklad § 52 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='11. 1.2016'> zákona č. 40/1964 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.'&ucin-k-dni='11. 1.2016'> Občiansky zákonník, § 5a <aspi://module='ASPI'&link='250/2007 Z.z.%25235a'&ucin-k-dni='11. 1.2016'> zákona č. 250/2007 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='250/2007 Z.z.'&ucin-k-dni='11. 1.2016'> o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='372/1990 Zb.'&ucin-k-dni='11. 1.2016'> o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 102/2014 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='102/2014 Z.z.'&ucin-k-dni='11. 1.2016'> odôvodňujúce námietky podľa odseku 1, ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

S prihliadnutím na Spoločné stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015, zverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 a zákona č. 438/2015 Z.z., ktorým sa novelizovalo ust. § 79 zák.č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ale aj čl. I. § 17 a § 3a/ zák.č. 191/1950 Zb., § 52 a nasl. zák.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ako aj § 17 zák. č. 129 /2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, najmä na prechodné ustanovenia k úpravám účinným dňom vyhlásenia tohto zákona v Zbierke zákonov, a to § 372y ods.1 O.s.p., podľa ktorých sa na všetky konania, a teda aj prebiehajúce, začaté pred dňom účinnosti tohto zákona použijú predpisy účinné odo dňa účinnosti tohto zákona, vrátane ostatných ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich spotrebiteľské vzťahy, práva a povinnosti z nich vzniknuté a právne predpisy o ochrane spotrebiteľa, vyzval odvolací súd v súlade s § 213 ods. 2 a 3 O.s.p. účastníkov konania, aby sa k možnému použitiu iných právnych predpisov, ktoré doteraz použité neboli, v lehote 10 dní vyjadrili.

Navrhovateľ vo vyjadrení na výzvu odvolacieho súdu podľa § 213 O.s.p. uviedol, že ust. § 79 ods.3 O.s.p. v znení účinnom od 23.12.2015 nie je možné na prejednávajúcu vec aplikovať. Konanie, ktoré navrhovateľ vedie, je konaním vo veci s nízkou hodnotou sporu, ktoré je upravené Nariadením, obsahujúcim špeciálne procesné ustanovenia regulujúce priebeh konania. Ani § 372y ods.1 O.s.p. v znení účinnom od 23.12.2015, ktoré bolo novelizované zákonom č. 438/2015 Z.z. a je intertemporálnym ustanovením, nie je možné aplikovať, pretože sa vzťahuje len na vnútroštátne občianske súdne konania, a nie na konania, ktoré sa vedú podľa Nariadenia. Povinnosť rešpektovať prednosť únievého práva vyplýva z čl. 7 ods.2, druhá veta Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a

Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Podľa názoru navrhovateľa z ust. § 79 ods.3 O.s.p. a ani z ust. § 372y ods.1 O.s.p. nevyplýva, že by bolo možné výkladom preklenúť nedostatok právnej úpravy vzhľadom na absenciu výslovného zákonného príkazu doplniť pre navrhovateľa návrh na začatie konania, v dôsledku čoho nie je možné § 79 ods.3 O.s.p. aplikovať. Navrhovateľ uplatňuje v konaní majetkové práva zo zmenky, a nie z pohľadávky a disponuje len indosovanou zmenkou. Nemá k dispozícii iné primerané a presné údaje alebo listiny, ktoré súd vyžaduje a ktoré by mohol nad rámec už v návrhu uvedeného súdu oznámiť alebo predložiť. Predmetom konania je výlučne nárok zo zmenky a nie nárok z iného záväzkového právneho vzťahu, pričom zmenka je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy, preto ju nie je možné spájať či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.08.2002, sp.zn. 25Cdo/1839/2000, na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43CoZm/10/2013 a na Dohovor o jednotnom zmenkovom práve zo dňa 07.06.1930, ktoré však Slovensko zatiaľ neratifikovalo a od jeho úpravy sa odchyľuje. Navrhol preto pokračovať v prejednaní veci bez aplikácie § 79 ods.3 O.s.p.

Odporca v podaní doručenom odvolaciu súdu dňa 25.02.2016 reagoval na výzvu odvolacieho súdu podľa § 213 O.s.p.. Uviedol, že súhlasí s čiastočným späťvzatím návrhu ohľadom 0,19% zmenkového úroku denne zo zmenkovej sumy. Poukázal na tú skutočnosť, že zákonom č. 438/2015 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zák.č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, účinným od 23.12.2015 dochádza k zásadnej reforme zmenkového práva ohľadom spotrebiteľských vzťahov. Poukázal v tejto súvislosti aj na Spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. č. 93 zo dňa 20.10.2015. Na základe poučenia odvolacieho súdu vzniesol kauzálne námietky ohľadom vlastného vzťahu k predošlému majiteľovi zmenky podľa § 17 ods.1, veta druhá zák.č. 191/1950 Zb. Zákon zmenkový a šekový, pretože zmenka bola vyplnená v rozpore s ust. § 4 ods.6 zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase vystavenia zmenky, keď istina poskytnutého úveru bola 350,- Eur, avšak suma vyplnená do zmenky bola až vo výške 833,17 Eur, t.j. o 238,05% vyššia. Zmenku vyplnenú v rozpore s týmto ustanovením preto veriteľ nesmie prijať.

Námietol tiež tú skutočnosť, že Dohoda o vyplnení zmenky obsiahnutá v čl. 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pričom poukázal na argumentáciu, ktorú obsahuje ním podané odvolanie, a je preto absolútne neplatná, rovnako ako je absolútne neplatná aj zmenka, z ktorej si navrhovateľ uplatnil nárok. Navrhol rozhodnutie okresného súdu zmeniť a návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť. Zároveň si uplatnil aj právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Podľa § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Podaním doručeným odvolaciu súdu dňa 25.01.2016 vzal navrhovateľ návrh čiastočne ohľadom 0,19 % úroku zo sumy 833,17 Eur od 30.09.2010 do zaplatenia späť. Odporca s čiastočným späťvzatím návrhu súhlasil.

Vedľajší účastník sa na výzvu odvolacieho súdu podľa § 213 ods. 2 a 3 O.s.p. a § 114 O.s.p. nevyjadril a pojednávania pred odvolacím súdom sa nezúčastnil.

Podľa § 208 Zák. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p.), ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Po splnení zákonných podmienok uvedených v § 208 O.s.p. odvolací súd čiastočne späťvzatie návrhu o zaplatenie 0,19 % zmenkového úroku zo sumy 833,17 Eur od 30.09.2010 navrhovateľom pripustil, rozhodnutie Okresného súdu Zvolen č.k. 6C 159/2013-110 zo dňa 29. septembra 2014 v tejto časti zrušil a konanie zastavil.

Predmetom sporu tak zostal nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 833,17 Eur s 0,06 % zmenkovým úrokom od 30.09.2010 do zaplatenia, 6% úrokom ročne zo zmenkovej sumy od 29.10.2010 do zaplatenia a zmenková odmena vo výške 1/3 % zmenkovej sumy vo výške 2,78 Eur.

Odvolačný súd nariadil v tejto veci pojednávanie na deň 02. 06. 2016, na ktoré predvolal účastníkov konania, pričom navrhovateľovi zaslal fotokópiu Zmluvy o úvere uzavretej dňa 26.03.2010 medzi obchodnou spoločnosťou POHOTOVOST' ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom pod č. XXXXXXXXXX, na rube ktorej sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Odporcovi s predvolaním doručil vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 22.02.2016.

V podaní zo dňa 31. 05. 2016 navrhovateľ zotrval na svojom tvrdení, že zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine samo právo navrhovateľa. Zmenka je abstraktným záväzkom, ktorý je samostatný a nie je ju možné spájať a ani podmieňovať inými okolnosťami, než sú uvedené na zmenke. Kauzálne námietky podľa § 17 ZZŠ môže vznášať voči majiteľovi zmenky a zmenkovému nároku len odporca, preto je dôkazné bremeno o jeho vlastnom vzťahu s predchádzajúcim majiteľom len na ňom. Nie je prípustné, aby túto iniciatívu prevzal na seba súd. V tejto súvislosti opakovane poukázal na rozhodnutia, ktoré uviedol už v odvolaní. K Spoločnému stanovisku NS SR uviedol, že je možné ex offio prihliadať na skutočnosti odôvodňujúce námietky zmenkového dlžníka voči indosatárovi, ktoré sa zakladajú na in personam vzťahoch medzi zmenkovým dlžníkom a remitentom. Nároky zo zmeniek vystavených do 22.12.2015 sa spravujú hmotným zmenkovým právom platným do 22.12.2015. Zdôraznil tiež, že stanovisko NS SR č. 93/2015 v žiadnom prípade neprelomilo zásadu ochranyhodnosti prevodu zmenky rubopisom, pretože k tomu došlo až zmenou ZZŠ, a to bez spätných účinkov na zmenky vystavené pred dátumom 22.12.2015. Uviedol tiež, že aj podľa rozsudku BGH z 25.2. 1965 bolo možné vznášať kauzálne námietky voči indosatárovi, ktorý bol zapojený do kauzálneho vzťahu, aby indosácia neprekážala námietkam neplatnosti kauzálneho úkonu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods.1 O.s.p. za účasti navrhovateľa a odporcu na pojednávaní, ktoré nariadil podľa § 214 ods.1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.

Zo spisového materiálu a z dokazovania vykonaného odvolacím súdom prečítaním listín tak, ako to vyžaduje § 129 ods. 1 O.s.p., a to zmenky vystavenej odporcom vo Zvolene dňa 26.03.2010 v prospech zmenkového veriteľa POHOTOVOST', s. r. o., IČO: 358 07 598, Pribinova 25, Bratislava zistil, že sa odporca ako vystaviteľ zaviazal zaplatiť pri jej predložení na rad spoločnosti Pohotovosť s.r.o. Bratislava sumu 833,17 Eur a zmenkový úrok 0,25% denne od 30.09.2010. Zmenka obsahuje údaj „bez protestu“ s poznámkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Odporca je na zmenke identifikovaný ako vystaviteľ adresou, rodným číslom a jeho podpisom. Zmenka je vypísaná na predtlačenom formulári, rukou sú na nej dopísané údaje o mieste a dátume vystavenia, číslo zmluvy, ako aj údaje o odporcovi, zatiaľ čo zmenková suma a dátum začiatku úročenia je na zmenke doplnený tlačenu formou. Na rube zmenky je údaj o indosácii: „namiesto nás na rad CD Consulting s.r.o., K červenému dvoru 3269/25A, Praha, ČR, IČO: 264 297 05“ s podpisom konateľa spoločnosti POHOTOVOST', s. r. o. R. S.. Zmenka obsahuje v pravom hornom rohu č. XXXXXXXXXX, ktoré sa zhoduje s číslom úverovej zmluvy uzatvorenej medzi spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. Bratislava a odporcom, ktorou odvolací súd tiež vykonal dokazovanie.

Odvolaciemu súdu je z úradnej činnosti známe, že spoločnosť Pohotovosť s.r.o. vedie voči dlžníkom ako veriteľ, ale aj ako remitent exekučné konania a k návrhu na výkon rozhodnutí prikladá Zmluvy o úvere, návratnosť ktorého bola zabezpečená vlastnou blankozmenkou, preto si odvolací súd postupom podľa § 129 ods. 2 O.s.p. vyžiadal za účelom vykonania dokazovania z exekučného spisu vedeného Okresným súdom Zvolen pod sp.zn. EX 19128/12 uvedenú Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.03.2010, ktorá obsahuje odkaz na Všeobecné podmienky poskytnutia úveru nachádzajúce sa na rube tejto zmluvy a v nich obsiahnutú Dohodu o vyplnení zmenky, a to z toho dôvodu, že navrhovateľ podľa jeho oznámenia na výzvu odvolacieho súdu touto úverovou zmluvou nedisponuje.

Z jej obsahu odvolací súd dokazovaním zistil, že odporcovi bol spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. Bratislava poskytnutý úver vo výške 350,- Eur. Odporca ako dlžník sa v nej zaviazal zaplatiť spoločnosti Pohotovosť s.r.o. sumu 350,- Eur zvýšenú o poplatok 346,- Eur v celkovej sume 696,- Eur v 12 mesačných splátkach po 58,- Eur mesačne počnúc dňom 16.04.2010. Zmluva o úvere bola uzatvorená podľa § 497 a nasl.

Obch. zák. dňa 26.03.2010, kedy bola podpísaná odporcom ako vystaviteľom aj zmenka, a to vo forme blankozmenky. Dlžník podpísal prehlásenie a súhlas so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru (ďalej VPPÚ), ktoré sú na zadnej strane tejto zmluvy, ku ktorým nemal žiadne výhrady. Zmluva o úvere neobsahuje žiadne úroky z úveru a ani ročnú percentuálnu mieru nákladov.

Z čl. 14 VPPÚ, ktorými tiež odvolací súd vykonal dokazovanie vyplýva, že tento obsahuje Dohodu o vyplnení zmenky, v ktorej sa dlžník ako vystaviteľ zmenky zaviazal vystaviť na zabezpečenie peňažného záväzku, ktorý vyplýva z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi zmenku, v ktorej nie je vyplnená zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent (Pohotovosť s.r.o.) najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Dohodli sa tiež, že zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplnil na zmenke remitent tak, že ním bol deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh, s čím odporca súhlasil, keď na prednej strane zmluvy o úvere obsah všeobecných podmienok prehlásených za súčasť zmluvy o úvere akceptoval.

Odvolací súd tiež zistil, že navrhovateľ, ako zahraničná právnická osoba podal na predtlačenom formulári A podľa bodu 4.4.2. Nariadenia Európskeho parlamentu a rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007 o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie) na súd návrh na zaplatenie zmenky ako indosatár, na ktorého bola zmenka remitentom potom, ako ju vyplnil, indosovaná. Navrhovateľ na preukázanie nároku zo zmenky predložil s návrhom originál vyplnenej vlastnej zmenky „na rad“, vystavenej odporcom. Žiadne iné listiny, a to ani na výzvu odvolacieho súdu podľa § 213 ods. 2 a 3 O.s.p. navrhovateľ súdu nepredložil, pretože podľa jeho tvrdenia nimi nedisponoval. Odporca podal podľa čl. 5 ods.2 a 3 cit. Nariadenia na tlačive „C“ k návrhu, ktorý mu súd doručil vyjadrenie a súdu oznámil, že sa chce pojednávania zúčastniť. Na výzvu odvolacieho súdu zaslanú odporcovi podľa § 213 O.s.p. s poučením podľa § 114 o.s.p. odporca doručil súdu vyjadrenie, ktoré obsahovalo kauzálne námietky s poukazom na § 17 ods. 1 a 2 ZZŠ.

Podľa článku 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007 o Európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie) pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa čl. 5 ods.1 Nariadenia je európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiadajú niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Keďže toto súdne konanie sa vedie v Slovenskej republike, riadi sa zákonom č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení platnom v čase rozhodovania.

Vzhľadom na možnosť iného právneho posúdenia veci, považoval odvolací súd za potrebné nariadiť podľa článku 5 bod 1 v spojení s článkom 7 bod 1 písm. c) Nariadenia č. 861/2007/ES ústne pojednávanie, pričom nebol povinný osobitným uznesením rozhodnúť o nariadení pojednávania, len ak by odmietal žiadosť niektorého z účastníkov na nariadenie pojednávania, čo sa v prejednávanej veci nestalo.

Odvolací súd predovšetkým uvádza, že aj keď si v prebiehajúcom konaní o nároku zo zmenky uplatnil navrhovateľ právo podľa Nariadenia, ktoré je právnym predpisom Európskeho spoločenstva s priamym účinkom, jeho právna úprava nevylučuje z vecnej pôsobnosti spotrebiteľské spory. Pri postupe podľa Nariadenia je súd povinný rovnako, ako aj podľa vnútroštátnej úpravy rešpektovať právo na spravodlivý proces. Z článku 19 Nariadenia vyplýva, že pokiaľ Nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Vo vzťahu k aplikácii Nariadenia tak možno konštatovať, že v prejednávanej veci je možné aplikovať všetky procesnoprávne princípy a ustanovenia použiteľné v slovenskom právnom poriadku, a teda aj § 79 O.s.p. v znení účinnom od 23.12.2015 a súbežne zohľadniť ochranu slabšej strany v konaní práve preto, že z vecnej pôsobnosti nevylučuje spotrebiteľské spory, v ktorých môže byť spotrebiteľ účastníkom ako na strane navrhovateľa, tak aj na strane odporcu.

Odvolačný súd sa vzhľadom na uvedenú zmenu právnej úpravy musel odkloniť od doterajšieho právneho názoru, vyjadreného vo svojich rozhodnutiach (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43 CoZm 10/2013-131 zo dňa 21.11.2013, č.k. 43 CoZm 50/2014 zo dňa 20.11.2014) vydaných v konaniach o nároku z indosovanej zmenky, v ktorých oprávnenosť posudzoval len podľa Zákona zmenkového a šekového a nerozhodoval o ňom ako o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý zmenka zabezpečovala, pretože bol toho názoru, že účastníci sporu nemali postavenie ako zmluvné strany kauzálneho (úverového) vzťahu, a teda ako dlžník alebo veriteľ zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže navrhovateľ ako majiteľ zmenky, ktorú nadobudol indosamentom voči odporcovi ako vystaviteľovi zmenky nie je v postavení dodávateľa, a preto ani odporca nemohol mať v zmenkovom spore postavenie spotrebiteľa. Zo samotnej zmenky nie je možné určiť, aký charakter mal právny vzťah pri vzniku záväzkového vzťahu, preto ani nebolo možné určiť, či odporca mal alebo nemal pri vystavení zmenky postavenie spotrebiteľa. Rovnaký záver o abstraktnom charaktere zmenky vyplýval aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/V/31/2010 zo dňa 24.5.2012, na ktoré odvolací súd odkazoval.

S prihliadnutím na aktuálnu právnu úpravu Občianskeho súdneho poriadku, ktorá je účinná od 23.12.2015 a na prechodné ust. § 372y, podľa ktorého sa aj na konania začaté pred dňom účinnosti zák.č. 438/2015 Z.z., ktorým bola zmena § 79 v ods.3 a 4, ako aj v § 17 ods. 1 a 2 zák.č. 191/1950 Sb. zmenkového a šekového zavedená, sa aj na konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona použijú predpisy účinné do jeho účinnosti. Z obsahu § 79 vyplýva, že v konaniach o nárokoch zo zmenky vedných proti odporcovi, ktorý je fyzickou osobou je aj ten navrhovateľ, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov, povinný preukázať skutočnosti, ktoré sa týkajú vlastného vzťahu jeho právnych predchodcov s odporcom tak, že k návrhu musí pripojiť zmenku a ďalšie listiny, ktoré sú potrebné na uplatnenie práva z nej a ak bola zmenka vystavená na zabezpečenie záväzkov z písomnej zmluvy, je povinný pripojiť k návrhu aj túto zmluvu. Podľa § 79 ods.4 O.s.p. v prípade, že navrhovateľ nepredloží na preukázanie svojho nároku zo zmenky aj písomnú zmluvu uzavretú medzi dlžníkom a veriteľom a zmenka má zabezpečovací charakter k pohľadávke vyplývajúcej z tejto zmluvy, platí nevyvrátiteľná právna domnienka, že nárok zo zmenky uplatnený navrhovateľom voči odporcovi, ktorý je fyzickou osobou, vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

Z novelizovaného ust. § 17 ods.1 zák.č. 191/1950 Sb. zmenkového a šekového v platnom znení vyplýva, že ak je odporcom zo zmenky ten, koho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, je možné vždy robiť majiteľovi zmenky námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom. Z ods.2 cit. ust. vyplýva, že v konaní o nároku zo zmenky, aj keď zmenkový dlžník, ktorý má postavenie spotrebiteľa a ktorý podpísal ako vystaviteľ zabezpečovaciu zmenku žiadne kauzálne námietky nepodá, musí súd z úradnej povinnosti prihliadnuť na všetky relevantné skutočnosti, ktoré vyplývajú napr. z § 52 zák.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, z § 5a) zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ako aj na iné právne predpisy, na ktoré § 17 ods.2 cit. zák. odkazuje a ak takéto skutočnosti odôvodňujú námietky odporcu, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, tzv. kauzálne námietky, ktoré by odporca mohol v prejednávanej veci uplatniť aj v situácii, keď tak neurobí, musí súd ex offio na všetky rozhodujúce skutočnosti, ak zaviazanosť odporcu zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, prihliadnuť. Zákon tak expresis verbis zavádza povinnosť súdu skúmať, či v rámci uplatneného nároku zo zmenky, táto nevznikla zo vzťahu so spotrebiteľom.

Pre samotné posúdenie uplatneného nároku zo zmenky je preto zásadný záver, či je správne tvrdenie odporcu o tom, že Dohoda o vyplnení zmenky je pre rozpor so zákonom neplatná, rovnako ako je neplatná aj zmenka, z ktorej si navrhovateľ uplatňuje zmenkové nároky.

Podľa § 48 ods. 1 Zák. č. 191/1950 Zb. Zákon zmenkový a šekový (ďalej len ZZŠ), majiteľ môže postihom žiadať:

1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokami, ak boly dojednané;
2. šesťpercentové úroky odo dňa zročnosti;

3. trovy protestu a podaných zpráav, ako aj ostatné trovy;
4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Podľa § 4 ods.6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu 26.03.2010 v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciú zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Podľa ods. 7 cit. ust. veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

Podľa § 3 ods. 1 Zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej OZ), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 zák. č. 40/1964 Zb Občiansky zákonník (ďalej OZ) je neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, účastníkom ktorých je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

V prejednávanej veci dospel odvolací súd k záveru, že zmenka vystavená dlžníkom ako zmenka vlastná spĺňa všetky formálne náležitosti predpokladané zák. č. 191/1950 Sb. zmenkového a šekového a je zmenkou platnou. Odporca ju vystavil ako zmenku na rad s doložkou bez protestu, ktorá zabezpečovala splnenie jeho záväzku zo zmluvy o úvere, ktorú uzavrel v postavení spotrebiteľa, pričom sa nejedná o spotrebiteľský úver na kúpu, výstavbu, opravu alebo údržbu nehnuteľností.

Zmenka bola vystavená a podpísaná v ten istý deň, ako zmluva o úvere. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že ide o tzv. blankozmenku, ktorá bola veriteľom vyplnená v súlade s Dohodou o vyplnení zmenky obsiahnutej v bode 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Zmenka bola vystavená na predtlačí pripravenej vopred veriteľom Pohotovosť s.r.o. a okrem zákonom predpísaného

textu „zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad Pohotovosť s.r.o. Bratislava“, bol na nej vopred uvedený aj zmenkový úrok 0,25% denne, údaj o splatnosti v prospech veriteľa Pohotovosť s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, ako aj ďalšie údaje „bez protestu“ a „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Na zmenke bola zmenková suma a dátum začiatku úročenia dopísané neskôr, a to až po podpísaní zmenky odporcom ako vystaviteľom. Zmenka bola remitentom POHOTOVOŠŤ s.r.o. Bratislava prevedená nedatovaným indosamentom na navrhovateľa.

Odvolačný súd v tejto súvislosti uvádza, že v čase uzavretia zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX dňa 26.03.2010, kedy došlo aj k vystaveniu blankozmenky a Dohody o vyplnení zmenky odporcom, ktorú odporca osobitne nepodpísal, nebolo používanie zmeniek v spotrebiteľských vzťahoch zásadne vylúčené. Podľa § 4 ods.6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu podpísania zmluvy o úvere dňa 26.03.2010 sa v súvislosti s poskytovaním úveru spotrebiteľovi zakazovalo len splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, avšak musel postupovať tak, aby boli zachované všetky práva dlžníka ako spotrebiteľa, ktoré zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vyplývajú. Príslušenstvom sa zo zákona rozumelo vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Z odvolacím súdom vykonaného dokazovania nesporne vyplynulo, že zmluva o úvere uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom je zmluvou spotrebiteľskou, pretože ju na jednej strane uzatvorila spoločnosť Pohotovosť s.r.o., predmetom činnosti ktorej je poskytovanie úverov a ktorá vystupuje vo vzťahu k odporcovi v pozícii podnikateľa, ktorý je dodávateľom a na druhej strane ju uzavrel odporca ako fyzická osoba, ktorý žiadal o poskytnutie finančných prostriedkov pre vlastnú potrebu ako spotrebiteľ. Pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv je dlžník tou slabšou stranou a v záujme obstarania si finančnej hotovosti pristúpi na podmienky veriteľa bez toho, aby sa s nimi podrobne oboznámil, resp. sú mu tieto podmienky predložené len ako VPPÚ na zadnej strane formulárovej, veriteľom vopred pripravenej úverovej zmluvy, ako tomu bolo aj v tomto prípade. Z úverovej zmluvy nesporne vyplýva, že v nej nebola uvedená žiadna sadzba úroku z úveru, pretože sumu, ktorú spoločnosť POHOTOVOŠŤ s.r.o. poskytla odporcovi, zvýšil veriteľ len o sumu poplatkov bez toho, že by bližšie špecifikoval ich druh, pričom celková suma na vrátenie odporcom dosahovala podľa úverovej zmluvy dvojnásobok a podľa sumy vyplnenej spoločnosťou POHOTOVOŠŤ s.r.o. ako remitentom do zmenky takmer trojnásobok sumy úveru. Súčasťou zmluvy o úvere neboli ani podmienky uplatňovania úrokovej sadzby, index alebo referenčná úroková sadzba ani RPMN - ročná percentuálna miera nákladov tak, ako to v tom čase vyžadoval zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v § 4 ods. 2. V zmysle § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy sa preto spotrebiteľský úver poskytnutý na základe uvedenej zmluvy považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že nielen zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, ale spotrebiteľskou zmluvou je aj zmenková dohoda, ktorá je obsiahnutá v Dohode o vyplnení zmenky začlenené do čl. 14 VPPÚ, a to v zmysle definície obsiahnutej v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Veriteľ - spoločnosť POHOTOVOŠŤ s.r.o. bol povinný pri vystavení blankozmenky, ktorá síce v tom čase úplnou zmenkou ešte nebola (zmenkou sa blankozmenka stala až doplnením chýbajúcich údajov o výške zmenkovej sumy a o jej splatnosti), avšak nesporne tak, ako to vyplýva z Dohody o vyplnení zmenky mala zabezpečovací charakter, pretože zabezpečovala splnenie spotrebiteľského úveru, postupovať tak, aby dlžníkovi umožnil rovnakú obranu proti prípadnému novému nadobúdateľovi zmenky, akú by bol mal voči pôvodnému veriteľovi a zároveň remitentovi zmenky, t.j. voči POHOTOVOŠŤ s.r.o. Ak uzatvárala spoločnosť POHOTOVOŠŤ s.r.o. ako veriteľ a pôvodný remitent s dlžníkom Dohodu o vyplnení zmenky, a teda zmenkovú dohodu tak, že dlžník vystaví v jej prospech zmenku bez toho, že by bolo z tejto zmenkovej dohody zrejmé, že vystavuje blankozmenku, že táto je vystavená výslovne „na rad“, tzv. ordre zmenka, a teda že sa nejedná o zmenku „nie na rad“, tzv. rekta zmenku a že by bolo z obsahu tejto dohody jasne, určite a zrozumiteľne zrejmé, že dlžník mal vedomosť o tom, aké dôsledky pre neho vystavenie blankozmenky na rad spôsobí a akú celkovú sumu bude musieť na zmenku zaplatiť, zhoršil podľa názoru odvolacieho súdu postavenie odporcu, a tým aj jeho obranu voči novým nadobúdateľom zmenky, na ktorých mohol pôvodný majiteľ kedykoľvek, aj bez súhlasu odporcu ako zmenkového dlžníka zmenku previesť. Takýmto konaním obmedzil práva dlžníka zo zmenky podať tzv. kauzálne námietky, na ktoré by bol mal právo podľa čl. I § 17 ZZŠ v znení účinnom do 23.12.2015 vo vzťahu k novému nadobúdateľovi zmenky. Podľa rubopisu na zmenke

bola táto indosovaná na navrhovateľa nedatovaným indosamentom, ktorý si v tomto konaní ako majiteľ zmenky uplatnil právo na zaplatenie zmenkovej sumy aj so zmenkovými úrokmi a zmenkovou odmenou, pričom okrem iného uviedol, že indosant predložil zmenku k zaplateniu a odporca ako vystaviteľ ním uplatnenú sumu nezaplatil.

Keďže si navrhovateľ v konaní uplatnil nárok zo zmenky, musel odvolací súd podľa § 17 ods. 2 Zákona zmenkového a šekového z úradnej povinnosti prihliadnuť na všetky námietky, ktoré odporca v konaní uplatnil, najmä v súvislosti s Dohodou o vyplnení zmenky, na základe ktorej bola zmenka veriteľom a remitentom vyplnená a následne indosovaná na navrhovateľa.

K tvrdeniam navrhovateľa uvedeným na pojednávaní pred odvolacím súdom o tom, že samotný Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Zb. pripúšťal, aby na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka, pričom limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia a že zmenka aj v prostredí spotrebiteľských úverov mohla byť používaná, keďže tento zákon nelimitoval použitie len istého druhu zmeniek, ani nevylučoval použitie určitých doložiek, a teda že prípustné sú akékoľvek zmenky, doložky a zároveň aj blankozmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve, čo nevylučovala ani formulácia ust. § 4 ods.6 cit. zák. a v ňom obsiahnuté slovné spojenia „v čase vyplnenia“ alebo „vyplnené veriteľom“, z ktorých je zrejmé, že zákonodarca pripúšťal, že zmenky budú vyplňované dodatočne po vystavení, pretože inak by použil spojenie „v čase vystavenia“ alebo by vylúčil vyplňovanie zmeniek zo strany veriteľa úplne a že z týchto dôvodov nemohla byť dohoda o vyplňovacom práve neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, pretože právna úprava explicitne pripúšťa používanie blankozmienok odvolací súd uvádza, že aj keď právna úprava týkajúca sa vystavenia zabezpečovacích zmeniek vyplývajúca z § 4 ods.6 zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v čase vystavenia zmenky nezakazovala ich vystavenie, je možné nepriamo odvodiť nemožnosť veriteľa uzatvárať takú zmenkovú dohodu, účelom ktorej bolo použitie zmenky „na rad“ zo zákazu stanoveného v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda neprijateľné podmienky.

Dohoda o vyplnení zmenky uzavretá medzi odporcom a spoločnosťou POHOTOVOSŤ s.r.o. bola vyhotovená dopredu na predtlačenom formulári rovnako, ako aj Zmluva o úvere a bola začlenená do VPPÚ drobným písmom a medzi množstvo iných dojednaní, ktoré sa nachádzali na jej zadnej strane. Táto spoločnosť ako veriteľ podmienila poskytnutie úveru vystavením blankozmenky odporcom, pričom tento dôležitý údaj, že odporca vystavuje blankozmenku výslovne v Dohode o vyplnení zmenky neuviedla. Neuviedla tak dostatočne určito, jasne a zrozumiteľne všetky zmluvné podmienky ohľadom výšky a spôsobu platenia zmenkovej sumy pre odporcu. Podstatné je aj to, že výška zmenkovej sumy v čase jej vyplnenia závisela výlučne od veriteľa, o ktorej nemal odporca vopred žiadnu vedomosť. Jej obsahom bol najmä súhlas vystaviteľa s tým, aby mohol veriteľ vyplniť do blankozmenky údaj o výške zmenkovej sumy a jej splatnosť. Odporcovi nebola Dohoda o vyplnení zmenky vôbec predložená na podpis, rovnako ako ani VPPÚ.

Dohoda o vyplnení zmenky nebola dohodnutá individuálne, preto spĺňa všetky zákonné predpoklady neprijateľnej podmienky tak, ako ju má na mysli úprava obsiahnutá v § 52 ods. 2 a § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak podmienky platenia zmenky neboli dojednané individuálne, ide o neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré nemôže požívať právnu ochranu. Takéto dojednanie, ktoré umožnilo veriteľovi - dodávateľovi len z toho dôvodu, že odporca musel na zabezpečenie návratnosti úveru vystaviť blankozmenku „na rad“, previesť zmenku na tretiu osobu, proti ktorej sa spotrebiteľ nemohol brániť, resp. len s problémami a nemohol vzniesť voči novému majiteľovi zmenky tzv. kauzálne námietky podľa § 17 ZZŠ v znení do dňa 22.12.2015, ktoré by inak, ak by veriteľ nebol mohol zmenku previesť, a teda keby ju bol vystavil ako rekta zmenku, bol mohol voči veriteľovi a remitentovi zmenky vzniesť, posúdil odvolací súd ako konanie, ktoré obchádza účel právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa.

V prípade zmenky „na rad“ totiž dochádza jej jednoduchým prevodom k podstatnému sťaženiu postavenia zmenkového dlžníka voči novému majiteľovi zmenky, pretože pri uplatnení námietok týkajúcich sa pôvodného vzťahu so svojim veriteľom v konaní, ktoré voči nemu už vedie nový majiteľ zmenky, musel splniť podmienky v zmysle cit. § 17 ods. 1 ZZŠ platného do 22. 12. 2015.

Odvolačný súd preto dospel k záveru, že ak nebola v zmenkovej dohode obsiahnutej v Dohode o vyplnení zmenky vylúčená prevoditeľnosť zmenky rubopisom, potom takáto dohoda - zmluva obsahovala dojednanie, ktoré nesporné spôsobuje na ujmu spotrebiteľa značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, nemôže spĺňať náležitosti individuálne dohodnutej podmienky úverovej zmluvy, a preto je pre rozpor s § 52 ods. 2 OZ neplatná.

Okrem toho, že odvolací súd posúdil Dohodu o vyplnení zmenky ako neplatnú pre rozpor s § 52 ods. 2 v nadväznosti na § 53 ods. 1 OZ, je neplatnou aj podľa § 39 OZ, pretože bola vyplnená v rozpore s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.Z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu 26.03.2010. Dohoda o vyplnení zmenky uvedená vo VPPÚ umožňovala vystavenie blankozmenky s tým, že zmenková suma bola v čase vyplnenia ponechaná výlučne na vôli veriteľa, ktorý do nej doplnil úroky, poplatky a zmluvné pokuty, na zaplatenie ktorých veriteľovi a remitentovi právo nevzniklo, v dôsledku čoho odvolací súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov.

Takýto právny názor odvolacieho súdu vyplývajúci z gramatického výkladu § 52 ods. 1 a 2 a 53 ods. 1 OZ, ale aj § 4 zák. o spotrebiteľských úveroch v znení do prijatia zák. č. 129/2010 Z.z., keďže každý veriteľ je povinný si počínať tak, aby boli zachované práva dlžníka, a naopak tá istá povinnosť platí aj pre dlžníka vo vzťahu k právam veriteľa.

Spoločnosť POHOTOVOSŤ s.r.o. týmto nepostupovala zákonným spôsobom, keď uzavrela s odporcom zmenkovú dohodu - zmluvu o kauze zmenky, t.j. o dôvode, pre ktorý odporca vystavil v prospech spoločnosti vlastnú blankozmenku „na rad“ (ordre zmenku), a nie zmenku - „nie na rad“ (rektazmenku).

Zmenka nie je zmluvou, preto zmenková dohoda obsiahnutá v Dohode o vyplnení zmenky nespôsobuje jej neplatnosť podľa Zákona zmenkového a šekového, avšak zakladá dôvodnú obranu vo forme kauzálnych námietok dlžníka proti povinnosti zaplatiť zmenku nielen remitentovi, ale aj indosatárovi, ktorý ju ani nesmel podľa ustanovenia § 4 ods.6 zák. 258/2001 Z.z. prijať. Pritom navrhovateľovi muselo byť pri indosácii zmenky od spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o. zrejmé, že ak sú zmenkovými dlžníkmi výlučne fyzické osoby a ak boli na zmenkách uvedené čísla zmluvy, že tieto boli vystavené na zabezpečenie návratnosti peňažných prostriedkov pre pôvodného majiteľa prevádzanej zmenky, ktorý bol aj veriteľom dlžníka, inak by nebol mal informácie o tom, koľko zo zmenkovej sumy na splátky úveru už dlžník spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o. zaplatil a o akú sumu zníži ním uplatňovaný nárok zo zmenky. Musel preto vedieť, že sa jedná o zabezpečenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, keď v niektorých návrhoch žaloval nielen znížené sumy o splátky úveru, ale aj len zmenkovú úroky a odmenu. Takéto údaje mohol zistiť len z podkladov predložených mu zo strany pôvodného veriteľa POHOTOVOSŤ, s. r. o. Vedel nielen to, že sa jedná o zmenky „na rad“, keďže boli na neho indosované, ale aj to, že medzi dlžníkom a spoločnosťou POHOTOVOSŤ, s. r. o. bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, bez ktorej by len ťažko mohol zo samotnej zmenky zistiť všetky relevantné údaje pre uplatnenie nárokov zo zmenky.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel súd k záveru, že záväzok odporcu ako spotrebiteľa k založeniu zmenkovej obligácie je neplatný, v dôsledku čoho nemohol pôvodný majiteľ previesť na nového nadobúdateľa zmenky práva, ktoré platne nenadobudol. Kauzálne námietky vznesené odporcom sú pre rozpor Dohody o vyplnení zmenky so zákonom dôvodné a odporca nie je povinný ako dlžník majiteľovi na zmenku plniť.

Zmenkový úrok 0,25% denne, ktorého ročná sadzba dosahuje až 91,25% je nielenže dohodnutý v rozpore s dobrými mravmi, čo je v hrubom nepomere k poskytnutému plneniu, ako aj vo vzťahu k zabezpečovanej povinnosti dlžníka plniť dlh riadne a včas, ale je dohodnutý aj neplatne, pretože zmenka nie je zmluva.

Odvolačný súd rozhodnutie okresného súdu v časti, v ktorej vzal navrhovateľ návrh ohľadom 0,19% zmenkového úroku zo zmenkovej sumy po pripustení čiastočného späťvzatia zrušil a konanie v tejto časti zastavil. Vo zvyšnej časti rozhodnutie okresného súdu podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že návrh navrhovateľa zamietol.

O trovách prvostupňového konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods.1 a § 142 ods.1 O.s.p. tak, že ich náhradu by bol priznal odporcovi, ktorý bol v prvostupňovom konaní úspešný. Keďže odporcovi v súvislosti s bránením práva v konaní pred súdom prvého stupňa žiadne trovy nevznikli, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 a § 142 ods.1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní bol odporca úspešný, preto mu priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Právny zástupca odporcu vyčíslil trovy právneho zastúpenia za 4 úkony právnej pomoci, a to za prípravu a prevzatie veci, za podanie odvolania, za podanie vyjadrenia na výzvu odvolacieho súdu a za účasť na pojednávaní dňa 02.06.2016, t.j. 4 x po 51,45 Eur podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z., 2 x po 8,04 Eur a 2 x po 8,58 Eur režijný paušál podľa § 16 cit. vyhl., náhrada cestovného autom ŠPZ N. XXX E. na pojednávanie pred Krajským súdom v Banskej Bystrici dňa 02.06.2016 z Lučenca do Banskej Bystrice a späť celkom 168 Km, pri základnej sadzbe náhrady za 1 km 0,183 Eur a spotrebe pohonných hmôt na 100 km 7,00 l pri cene za 1l/1.260 Eur činí 45,56 Eur podľa § 15 písm. a) cit. vyhl., náhradu za stratu času na ceste Lučenec - Banská Bystrica a späť za 6 začatých polhodín po 14,30 Eur vo výške 85,80 Eur podľa § 17 cit. vyhl. a 20% DPH podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl. vo výške 74,08 Eur, spolu v sume 444,48 Eur.

O náhrade trov vedľajšieho účastníka rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods.1 a § 142 ods.1 O.s.p. tak, že ich náhradu vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v odvolacom konaní nevykonal žiaden úkon, nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.